

vatelné a že bylo, jsouc pro ně určeno, zřízení na statku obýváno. Je nesporno, že žalobce koupil nemovitosti tvořící zbytkový statek M. od žalovaných za 150.000 Kč a že po adaptacích byl statek, to jest jeho nemovitosti, prodán za tutéž cenu manželům H-ovým. Tvzení žalobcovo, že cena 150.000 Kč byla v tržové smlouvě s H-ovými uvedena jen na oko, kdežto ve skutečnosti že byla cena ta vyšší, nebylo prokázáno a, pokud žalobce tvrdil, pokud se týče tvrdí, že by se bez adaptací pro pokles cen nemovitostí, oněch 150.000 Kč při prodeji H-ovým nebylo docílilo, nelze a nebylo lze pro zákaz novot v opravném řízení (§§ 482, 504 c. ř. s.) k tomuto tvrzení přihlížeti. V uvážení uvedených okolností nelze říci, že adaptace a náklad žalobcem na ně vynaložené byly ke zřejmému a převážnému prospěchu žalovaných a nárok žalobcův na vyšší náhradu než 5.000 Kč není ani, pokud je budován na tomto tvrzení, opodstatněn (§§ 1037 druhá věta, 1038 obč. zák.).

Čís. 13871.

Bylo-li vyhověno odporu manžela matky dítěte (§ 156 obč. zák.) proti uznání manželského zrození dítěte, jest přípustna žaloba dítěte proti jinému muži o uznání otcovství.

(Rozh. ze dne 20. října 1934, Rv II 817/34.)

Marie K-ová provdala se dne 7. ledna 1933 za Josefa P-a a dne 21. dubna 1933 porodila žalující dítě. Josef P. podal včas odpor proti manželskému původu dítěte, tvrdě, že až do uzavření sňatku nevěděl nic o tom, že jest matka dítěte těhotná a že neměl s ní před sňatkem tělesné styky. Usnesením ze dne 27. června 1933 prohlásil soud dítě za nemanželské. Žalobou, o niž tu jde, domáhalo se dítě na Zikmundu F-ovi uznání otcovství a placení výživného. Procesní soud prvního stupně uznal podle žaloby. Odvolací soud žalobu pro ten čas zamítl. Důvody: Marie P-ová, která dne 7. ledna 1933 vstoupila do manželství s Josefem P-em, porodila dne 21. dubna 1933 žalující dítě (Lydii P-ovou), jež jest zapsáno do rodní a křestní matriky jako manželské dítě manželů Josefa a Marie P-ových. Žalující dítě, jež se narodilo v manželství, je tedy pokládáno za manželské. Jelikož však manžel Josef P. podal v zákonné lhůtě odpor proti manželskému původu tohoto dítěte, tvrdě, že až do uzavření sňatku nevěděl nic o tom, že jeho žena jest těhotná a že neměl před sňatkem tělesné styky se svou ženou, platí pro žalující dítě podle § 156 obč. zák. domněnka nemanželského zrození. Nic jiného neznamena výrok okresního soudu ze dne 27. června 1933, že Lydii P-ovou je považovati za nemanželské dítě. Právě proto, že manžel pouhým tvrzením, že před sňatkem o těhotenství své manželky nevěděl, aniž by musel toto tvrzení dokázati, může přivoditi domněnku nemanželského původu dítěte, není odporem status dítěte změněn, odporem nejsou práva dítěte plynoucí z manželského původu dotčena, dítě odporem v těchto právech nemůže býti zkráceno a proto nemůže na základě odporu býti v matrice poznamenána nemanželskost dítěte. Aby manželskému dítěti mohl býti manželský původ odůvodněn, musí býti tvrzení, že manžel, který před sňatkem tělesných styků se

svou manželkou neměl a tedy dítě zploditi nemohl, před uzavřením sňatku nevěděl o tom, že jeho žena jest těhotna, dokázáno. Tento důkaz nemůže býti podán ani v nesporném řízení o odporu, ani ve sporném řízení o paternitní žalobě podané proti třetí osobě, kterou označuje manželka jako nemanželského otce dítěte. Dříve než může býti zjištěno, zda třetí muž a který jest nemanželským otcem dítěte, musí býti na jisto postaveno, že dítě jest vůbec nemanželským dítětem. Paternitní žaloba podle § 163 obč. zák. má za předpoklad, že jde o nemanželské dítě, že tudíž o nemanželském původu dítěte není sporu nebo pochybností. Jsou-li však pochybnosti o tom, zda dítě od manželky v manželství narozené jest nemanželským dítětem, jest je pokládati za manželské dítě, dokud mu manželský původ nebyl oduznán v řízení zahájeném o žalobě podle § 158 obč. zák. Především musí tedy býti pravoplatně zjištěno, že žalující dítě jest nemanželského původu. Toto zjištění nemůže se státi v řízení o paternitní žalobě, poněvadž tato žaloba již předpokládá, že otázka nemanželského původu dítěte není pochybná. Pokud není na jisto postaveno, že žalující dítě jest vskutku nemanželského původu, nemůže třetí osoba býti žalována jako nemanželský otec, ježto dítě nemůže míti vedle manželského otce ještě otce nemanželského, a, stalo-li se to přes to, jeví se býti žaloba předčasnou.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu druhé stolice, by ve věci dále jednal a znovu rozhodl.

Důvody:

Bylo-li soudem vyhověno odporu vznesenému podle §§ 156 obč. zák. manželem proti uznání dřívějšího manželského zrození dítěte, t. j. proti jeho zrození před zákonným časem, ustanoveným v § 158 obč. zák., nezjišťuje se tím ještě, že dítě je nemanželské, nýbrž nastává tím jen domněnka nemanželského zrození, která nemá místa, nebyl-li odpor vůbec vznesen neb byl-li vznesen opožděně, aneb byl-li soudem zamítnut. Vyhováním odporu se pak dosáhne, že proti zploditeli dítěte musí býti podána žaloba o uznání otcovství (viz sb. n. s. čís. 864 a Klangův komentář 1933 str. 887). Je proto mylný názor soudu odvolacího v té všeobecnosti vyslovený, že jsou-li pochybnosti, zda dítě v manželství zrozené je dítětem nemanželským, jest pokládati dítěte za nemanželské, dokud mu manželský původ nebyl oduznán v řízení zahájeném o žalobě podle § 158 obč. zák. Když odporu manžela matky dítěte Josefa P-a bylo usnesením soudu ze dne 27. června 1933 vyhověno a vysloveno, že nezletilou žalobkyni Lydii P-ovou jest považovati za nemanželské dítě, bylo žalobu, o níž tu jde, uznati po zákonu za přípustnou. Ježto se soud odvolací v důsledku svého mylného právního stanoviska nezabýval dalšími důvody odvolacími a odvolání ve věci samé nevyřídil, bylo napadené rozhodnutí zrušiti.

Čís. 13872.

Do nároku na pensi proti majiteli zabraného velkostatku jest započítati drahotní přírůstek k invalidnímu důchodu, poskytovanému zaměstnanci Všeobecným pensijním ústavem, byly-li drahotní přírůstky podle